

20107, 24 2012
Προσφυ 421. Τετρίτη 6/11/53

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 242

ΑΘΗΝΑΙ 20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1953

ΖΗΤΟΥΜΕΝ ΚΑΤΑΝΟΗΣΙΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ

Διά τὸ ὑπὸ τοῦ διδασκάλου ἐκτελούμενον ἔργον ἔχουν ἀκουσθῆ μέχρι τοῦδε οἱ καλύτεροι ἕμνοι. Χαρακτηρίζεται καὶ θεωρεῖται αὐτὸ, ὡς ἐλέχθη καὶ λέγεται καὶ ἀναγνωρίζεται ἐκ στόματος ἐπισήμων προσώπων, οὕχ ὡς ἄπλοον βιοποριστικόν, ἀλλ' ὡς ἀποστολή, ὡς ἔργασια κατ' ἐξοχὴν ἔθνικῆ, διότι ἡ ἐκπαίδευσις εἰς ἐκάστην χώραν ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον πάσης προόδου, πάσης βαθμίδος ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας, αὐτὴν ταύτην τὴν βᾶσιν τοῦ Ἐθνικοῦ οἰκοδομήματος.

Θὰ ἠθελεν ὅμως ὁ διμοδιδασκαλικὸς κόσμος τῆς χώρας ἡ τόσο κολακευτικὴ διὰ λόγων ἀναγκῶν τοῦ ἔργου του νὰ ἐπεκταθῆ καὶ εἰς ἔργα τείνοντα εἰς τὴν ἠθικὴν ἱκανοποίησιν κατὰ πρῶτον λόγον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν λαϊκὴν κατὰ τι βελτίωσιν ἀναλόγως τῶν περιπτώσεων, τῆς θέσεως τῶν Ἑλλήνων ἐκπαιδευτικῶν. Οἱ ἐργάται τῆς λαϊκῆς Παιδείας, δὲν ζητοῦν προνομικῶν μεταχειρίσιν ἐν τῇ ἐνασχίσει τοῦ καθηκόντος τῶν ἀπέναντι τῶν ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων τῆς χώρας. Δὲν δέχονται ὅμως τὴν ἠθικὴν μείωσιν καὶ τὴν τοποθέτησιν τῶν εἰς τὴν οὐρὰν τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας. Ζητοῦν ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων τῶν, διότι εἶναι ἀπολύτως βέβαιοι περὶ τοῦ δικαίου αὐτῶν, ὡς ὑπάλληλοι τῆς Α' κατηγορίας συμφώνως πρὸς τὸν Κώδικα τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων. Ὅχι μόνον δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ δεχθῶν ἀδιαμαρτυρητῶς περιορισμὸν τῶν μέχρι τοῦδε ὑπ' αὐτῶν ἀποκτηθέντων δικαιωμάτων, ἀναγνωρισθέντων βεβαίως, ἀπὸ ἐτῶν-λογικῶς καὶ νομίμως, ἀλλὰ ζητοῦν καὶ συμφώνως ταῖς κειμέναις διατάξεις τῶν Νόμων τῆς πατρίδος τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς βαθμολογικῆς τῶν ἐξελιξεως.

Τονίζομεν καὶ πάλιν, ὅτι παρὰ τῶν ἀρμοσίων ἐπιβάλλεται νὰ ἐξετασθῆ τὸ σοβαρὸν ζήτημα τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας ἀπὸ τῆς διουσίας πλευρᾶς καὶ νὰ δοθῆ εἰς αὐτὸ ἡ σημασία, ἣτις ἀρμόζει ἠθικῆ μείωσιν τοῦ δημοδιδασκαλικοῦ κόσμου διὰ τῆς περικουπῆς ἔστω καὶ μίαν τῶν μέχρι σήμερον νομοθετημένων θέσεων εἰς τοὺς βαθμοὺς τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας, εἶναι δυνατόν νὰ μαράνη τὸν ζῆλον αὐτῶν, νὰ ἐξουδετερώσῃ τὸν ἐνθουσιασμόν, νὰ γεννήσῃ τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ ταῦτα πάντα πρὸς βλάβην τοῦ διδασκαλικοῦ ἔργου, ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ Ἐθνικοῦ συμφέροντος.

Ἐν τέλει εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς τοὺς τὴν σήμερον διαχειριζομένους τὰ Ἐθνικὰ ζητήματα καὶ τοὺς μέχρι τοῦδε ἐκφρασθέντας τόσο κολακευτικῶς διὰ τὸ ἔργον τῶν Ἐκπαιδ. λειτουργῶν, ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν δημολίων ἐκτελουμένη ἔργασια, εἶναι τόσο ἰδιόμορφος, ὥστε δὲν εἶναι δυνατόν αὐτὴ νὰ συγκρίνηται καὶ νὰ παραβάλληται πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων ἄλλων κλάδων ἐκτελουμένην τῆσιν αὐτῆν. Καὶ συγκεκριμένως: ὁ δημολός εἶναι πλάστης ψυχῶν. Καὶ ὡς τοιοῦτος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐπιδρᾷ ψυχικῶς ἐπὶ τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς αὐτὸν νεαρὰς γενεᾶς ἀλλὰ πρὸς τὴν τῆσιν αὐτῆς σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ διὰ τοῦ παραδείγματός τοῦ. Ἐκ τούτου δημολός μὲ μειωμένον ἠθικὸν κύρος, ἀμειβόμενος γλίσχωρος καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς στοιχειώδεις βιοτικὰς ἀνάγκας δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποδώσῃ τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα διὰ τῆς ἔργασίας του ἐντε τῷ σχολεῖν καὶ ἐκτός αὐτοῦ. Οὕτως λόγῳ τοῦ ἔργου του εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὰ πλέον ἀκράτῃ καὶ μεμονωμένα χωρία καὶ συνοικισμοὺς τῆς πατρίδος μας, ὅπου οὐδὲν σημεῖον τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ ἔχει κάμει τὴν ἐμφάνισιν του, ὀφιστάμενος τὴν στέρησιν καὶ αὐτῶν τῶν στοιχειωδῶν καὶ ἀπαραιτήτων μέσων τῆς ζωῆς. Οὐδεὶς ἄλλος δημοσίως ὑπάλληλος, ἀπ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοσίας τοῦ ὑπηρεσίας εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ζῆσῃ ἐν τῇ ἀπομονώσει καὶ τῇ στερήσει. Καὶ αὐτοὶ οἱ νεοδιοριζόμενοι τῶν ἄλλων ὑπηρεσιῶν ὑπάλληλοι τοποθετούμενοι εἰς τοιαύτας θέσεις, αἵτινες διὰ τοὺς δημοδιδασκάλους θεωροῦνται προνομιοῦχα κέντρα. εἰς τὰ ὅποια θεωροῦν τὸν ἑαυτῶν τῶν εὐτυχῆ, ἂν καὶ μετὰ δεκαετηρίδας κατορθώσων νὰ μετατεθῶν. Ἀκόμη ὁ δημολός σήμερον, ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΤΑΞΙΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΣΤΟΙΧ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἀρθροῦ «Αἱ Διοικητικαὶ Ὑπηρεσίαι Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως» τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 235)10-10-53 φύλλον τοῦ Δ. Βήματος, ὁ Σύλλογος ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Παιδείας, ἀπήγγηκε πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον:

Ἀξιότιμοι Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 10ης παρ. μηνὸς τοῦ ἐπίσημου δημοσιογραφικοῦ ὄργανου τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας «Διδασκαλικὸν Βῆμα» ἐδημοσιεύθη κύριον ἀρθρον, ἀναφερόμενον εἰς τὴν διάρθρωσιν τῆς Διοικήσεως τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαίδευσως καὶ ἐκφράζον τὰς περὶ αὐτῆς ἡμετέρας ἀπόψεις. Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἀρθροῦ αὐτοῦ διατυπῶνται σοβαραὶ ἐπικρίσεις κατὰ ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, αἱ ὅποια τὸ ὀλιγώτερον δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶν ὡς ἄδικοι, καὶ προτείνεται σχεδὸν ὀργανικῆς ἀνασυστάσεως τῆς Διευθύνσεως τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, ὅπως τὴν τιμὴν νὰ σὰς ἀπευθύνωμεν τὴν παρούσαν, ἐν ἣ ἐκτίθενται τὰ πράγματα ὡς ἔχουσι, καὶ νὰ παρακαλέσωμεν, ὅπως τὴν φιλοξενήσῃτε ἐν τῷ «Διδασκαλικῷ Βῆματι».

Ὑποστηρίζεται ἐν τῷ ἀρθρῳ, ὅτι σήμερον καθολικῆ ἐκούεται, ἡ διαμαρτυρία τῶν Δημοδιδασκάλων κατὰ τῆς διοικητικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν μὴ ἔγκαιρον

διεκπεραιώσιν τῶν ὑποθέσεων τῶν καὶ ὅτι τοῦτο συμβαίνει, διότι οἱ ἀρμοδίαι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι ἐπιδεικνύουσι ἀνεπάρκειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων καὶ ἔλλειψιν ἐνδιαφερόντος διὰ τὰ διδασκαλικά ζητήματα. Διὰ τὴν θεραπευθῆ δὲ τὸ κακὸν καὶ διὰ τὴν περὶ ὁ Διδάσκαλος ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Διοικήσεως τῶν ταχῶν καὶ πλήρη κατανοήσεως ἀποδέκτην καὶ διεκπεραιωτῆ τῶν αἰτημάτων του, ἐν φάρμακον ὑπάρχει, ἡ πλαισίωσις ἐτῶν διοικητικῶν τῶν ὑπηρεσιῶν, ἀπὸ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐκπαιδευτικῆς περιφέρειας μέχρι τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ Παιδείας, ἀπὸ πρόσωπων προσερχόμενων εἰς τὸ κλάδῳ καὶ διὰ τῶν κρινόμενων ὡς ἱκανῶν νὰ εἰδικευθῶσι καὶ σταδιοδρομήσωσιν εἰς τὸν διοικητικὸν τομέα τῆς ἐκπαιδεύσεως. Εἰδικότερον προτείνεται ἡ συμπλήρωσις τῶν ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ ἐκάστοτε κενουμένων θέσεων τῶν Ὑπηρεσιῶν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως διὰ μετατάξεως ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ δημοδιδασκάλων καὶ Ἐπιθεωρητῶν ὑπαλλήλων δι' ἄριστίας θέσεις τῆς Ὑπηρεσίας Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως ἀποδειγμένῃς ἱκανότητος, ἀναπερότητος ἤθους καὶ δραστηριότητος προ-

πρίδος μας, εἰς τὰ μεμονωμένα τμήματα καὶ ὄρεινὰ τῆς Ἑλληνικῆς Χώρας ἀποτελεῖ τὸν μοναδικὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ κράτους εἰς τὸν ὅποιον ἀνατίθενται αἱ παντοειδῆς πρόσθετα ὀπηρεσίαι καὶ τὰς ὁποίας αὐτὸς ἐκτελεῖ μὲ τὴσιν εὐσυνειδησίᾳ, ἐξυπηρετεῖ ποικιλοτρόπως τὴν ἔθνικὴν ὑπόθεσιν. Εὐὰ ἦτο κατὲ συνέπειαν ἄπονον εἰς τὴν πολιτείαν νὰ διατηρῆ τὸν μόνον ἐκπρόσωπόν τῆς εἰς τὰς ἐρημικὰς γωνίας τοῦ Κράτους μὲ δχι τὴν κρῆπουσαν ἀξιοπρέπειαν, μὲ μειωμένον ἠθικὸν κύρος μὲ ἐνθουσιασμόν φθίνοντα.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμού ἡ πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς τῆς ἔθνικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας μας στρέψασα μέχρι τοῦδε τὴν προσοχὴν τῆς, εἴμεθα βέβαιοι, δὲν θὰ θελήσῃ νὰ μὴ τεινῆ εὐήκοον οὐδὲ πρὸς τὰ δίκαια αἰτήματα τῆς τάξεως τῶν δημολίων, τὰ ὅποια ἀποσκοποῦν κατὰ κύριον λόγον εἰς τὴν βελτίωσιν καὶ τὴν ἀνύψωσιν τῆς λαϊκῆς Παιδείας, ζήτημα, ὅπερ ἀποτελεῖ ὑπόθεσιν ἐξόχως ἔθνικῆν. Περὶ τούτου εἴμεθα βέβαιοι καὶ περιμένομεν τὴν ἐνδεδειγμένην εὐνοϊκὴν λύσιν.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

